

Σχόλια στην λειψανολατρική επιστολή Κονιδάρη (περί Αγίας Βαρβάρας και περιφοράς «ιερών λειψάνων»)

Στην Καθημερινή της Κυριακής, 17 Μαΐου 2015, εστάλη η παρούσα επιστολή που σχολιάζω από τον κ. Χάρη Κονιδάρη, διευθυντή Τύπου, Ενημέρωσης και Επικοινωνίας της Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Δηλαδή η πλέον επίσημη φωνή της Εκκλησίας μετά την Ιερά Σύνοδο. Το γράμμα είναι απάντηση στα λεγόμενα του

κ. Φίλη βουλευτή και εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ περί τις περιφοράς των λειψάνων της Αγίας Βαρβάρας στο νοσοκομείο “Άγιος Σάββας”, περί ειδωλολατρίας και σκοταδισμού (που η κυβέρνησή του χρηματοδότησε, αλλά αυτό είναι άλλο θέμα από το παρόν) Επειδή αμφιβάλλω αν ο κ. Φίλης έχει την ευχέρεια να του απαντήσει όπως πρέπει, αναφέρω παράγραφο παράγραφο το γράμμα του κ. Κονιδάρη και την ελάχιστη απάντηση που οφείλει κάποιος να του δώσει...

Έλλογα όντα που επιλεγούν ελεύθερα

Σε μια κομβική για το σήμερα και το αύριο της πατρίδας στιγμή, με τη διαπραγματεύση να βρίσκεται στο πλέον κρίσιμο σημείο της, ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του κυβερνώντος κόμματος κ. Νίκος Φίλης, με λόγο διχαστικό, επιλέγει συνειδητά να αναδείξει ως κυρίαρχο ζήτημα για την ελληνική κοινωνία αυτό της μεταφοράς του ιερού λειψάνου της Αγίας Βαρβάρας στο εκκλησάκι του αντικαρκινικού νοσοκομείου «Άγιος Σάββας». Κίνηση που γι' αυτόν συνιστά «εμπόριο λειψάνων...που παραπέμπει σε περιόδους Μεσαίωνα». Πολλά λόγια και κανένας λόγος από έναν διαπρύσιο κήρυκα του δήθεν ορθού λόγου.

Ήδη από την 1η παράγραφο, δίνει το στίγμα της επίθεσης στον Ορθό Λόγο και την λογική, ότι δηλαδή δεν είναι ορθός. Σε όσους έχουν την τιμή να αντιμετωπίζουν

χριστιανούς σε θέματα σκοταδισμού και ιδιαίτερα στο θέμα διαχωρισμού κράτους Εκκλησίας, είναι γνωστό ότι ποτέ δεν είναι η κατάλληλη ώρα να θέτει κάποιος τέτοια θέματα, γιατί πάντα υπάρχουν άλλα φλέγοντα, όπως η κρίση τώρα, παλαιότερα κάτι άλλο. Η επίθεση στον ορθολογισμό γίνεται με έναν γνωστό ύπουλο τρόπο, να πείσουν τα πρόβατα, ότι οι ορθολογιστές δεν είναι πραγματικοί ορθολογιστές διαστρέφοντας την έννοια των λέξεων .

Για τον τίτλο πάρα κάτω.

Δηλαδή, ενός επαρχιώτικου ορθολογισμού α λα γκρεκ που πιθηκίζει λογικές άλλων κοινωνιών, οι οποίες έχουν χτιστεί με διαφορετικά υλικά και έχουν διαφορετική ιστορία.

Η επίκληση στην ιστορία δεν είναι τυχαία. Τον τελευταίο καιρό προσπαθώντας οι της Εκκλησίας να βρουν επιχειρήματα για τον ανορθολογισμό τους, προβάλλουν την ιστορία και την παράδοση της χώρας (θα το δούμε και παρακάτω), μόνο που η πραγματική ιστορία, ειδικά στην ευθύνη της Εκκλησίας για το κατάντημα μας είναι άγνωστη στον κόσμο, όσο και στην ελάχιστη συνείδηση που έχει, ότι την ξενόφερτη λατρεία του Ιεχωβά, που επιβλήθηκε από έναν άλλο λαό πάνω στην αρχαία μας παράδοση, την κάνει παράδοση νόθα και όχι φυσιολογική.

Για το ποια είναι η ιστορία της επιβολής και του εναγκαλισμού της Εκκλησίας με την ελληνική κοινωνία, έχουμε γράψει εκατοντάδες σελίδες, ένα απλό παράδειγμα η “σχέση της ορθοδοξίας με την άλλη άποψη μέχρι την Άλωση” και όλες σχεδόν οι σελίδες στην κατηγορία “Θρησκεία-Εκκλησία”.

Ο ορθολογισμός από τη φύση του δεν εμπεριέχει συναισθηματικές εξάρσεις και άρα δεν καταφεύγει στην εύκολη και φτηνή χλεύη του συναισθήματος των άλλων. Ούτε κουβαλά βαριές ιδεοληψίες ούτε κοντόφθαλμος και μικρόψυχος είναι και άρα δεν ειρωνεύεται, δεν υβρίζει, δεν προσβάλλει.

Εδώ, μας λέει γιατί δεν θεωρεί ότι τα λεγόμενα του αντιπάλου είναι ορθολογικά, κατηγορώντας τον ευθέως ότι ειρωνεύεται, υβρίζει και προσβάλλει. Αν και έχει δίκιο στο ότι ο ορθολογισμός δεν πρέπει να προέρχεται και να απευθύνεται στο συναίσθημα, δεν σημαίνει ότι ο κάθε ορθολογιστής δεν είναι άνθρωπος και δεν έχει συναίσθημα. Δεν σημαίνει ότι όσοι είμαστε ορθολογιστές δεν μπορούμε να εκφράσουμε το συναίσθημα μας και αυτό είναι μόνο προνόμιο των προβάτων του

κ. Κονιδάρη. Γιατί αν ήταν να εκφράζουμε μόνο την λογική μας, θα ήμασταν ήδη σε ρήξη εδώ και χρόνια, γιατί αυτός και το κοπάδι του μας την προσβάλουν ασύστολα. Επειδή είμαστε και εμείς άνθρωποι και έχουμε αισθήματα, κατανοούμε την δυσκολία των προβάτων να ανεξαρτητοποιηθούν από την μια μέρα στην άλλη από το ναρκωτικό που παίρνουν μιάμιση χιλιετία τώρα και είμαστε ανεκτικοί απέναντί τους, αλλά ας προσέξει ο κ. Κονιδάρης να μην δοκιμάζει τις αντοχές της λογικής μας.

Ακολουθεί η γνωστή λάσπη: Όποιος μιλάει απαξιωτικά για τον σκοταδισμό, την λειψανολατρία, των διαμελισμό πτωμάτων, και την διαιώνιση της παραμονής του κόσμου στην μαγεία και τη δεισιδαιμονία, ειρωνεύεται, υβρίζει και προσβάλλει. Το γεγονός ότι οι μαγείες που πιστεύουν, τα ξόρκια που λένε, η επίκληση ανύπαρκτων οντοτήτων που επέβαλαν ακόμα και στο σύνταγμα της χώρας μας, προσβάλλει την νοημοσύνη της ανθρωπότητας δεν τους απασχολεί, φθάνει να τους αφήνουμε ασχολίαστους να χύνουν ανενόχλητοι το δηλητήριο της ψυχικής πρέζας στα παιδιά μας για να διαιωνίζουν την εξουσία τους επ' άπειρον.

Και σαφέστατα δεν είναι καθεστωτικός. Δεν ορίζει το «σωστό» και το «λάθος», ούτε παραμετροποιεί κατά το δοκούν τα όρια συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων, όπως είναι η θρησκευτική ελευθερία. Ούτε εξουσιαστικός είναι, χωρίς τον παραμικρό σεβασμό σε παραδόσεις και ιδιοπροσωπίες που κουβαλά το ελληνικό έθνος, ως πολύτιμη παρακαταθήκη, εδώ και αιώνες.

Εδώ, το γαϊτανάκι συνεχίζεται. Ο ορθολογισμός δεν ορίζει το σωστό και το λάθος, είναι αυτός που μιλάει όμως για το τι είναι όσο γίνεται καθολικότερα, σωστό και λάθος και το πως θα το βρεις. Ο ορθολογισμός είναι αυτός που έβαλε τις βάσεις του πολιτισμού μας και της επιστήμης μας, με βάση καθολικές ή κοινώς παραδεκτές αρχές. Είναι αυτός που καλεί τον άνθρωπο να αποφεύγει ιδεοληψίες και να καταφεύγει στην λογική. Άρα είναι εκ φύσεως αντίθετος με την ιδεοληψία που μας πουλάει ο κ. Κονιδάρης, ή ο κάθε θεϊστής, και σαφώς κατά του διαμελισμού και της περιφοράς τμημάτων πεθαμένων ανθρώπων που δεν τους ρώτησε καν ο κ. Κονιδάρης αν θα ήθελαν να τύχουν τέτοιας μεταχείρισης τα λείψανά τους. Ο ορθολογισμός είναι αυτός που περιμένει την επιστημονική επαλήθευση ή έστω την στατιστική αναφορά για τα θαύματα που υποτίθεται ότι κάνουν τα νομιζόμενα ως ιερά λείψανα ή η όποια ιδεοληψία οποιουδήποτε θεωρεί ότι οι νόμοι της φύσεως καταλύονται για χάρη του ή για χάρη της σέκτας του.

Ακολουθεί η επίκληση στην παράδοση όπως είπαμε και πριν, θεωρώντας ότι επειδή είναι παραδόσεις και ιδιοπροσωπίες που κουβαλά το “ελληνικό έθνος” είναι ιερές και άρα δεν μπορούμε να τις σχολιάζουμε. Μα αν κάποιο χαρακτηριστικό της προσωπικότητάς μας είναι προβληματικό και μας έχει ήδη φέρει δεινά, ακόμα και αν προέρχεται από ένα κομμάτι αυτής της παράδοσης που δεν σημαίνει ότι είναι και σωστή, τί θα κάνουμε; Οι λαοί, οι κοινωνίες δεν προχωράνε, δεν αλλάζουν νοοτροπίες; Οφείλουν να μείνουν στάσιμες για να μην χαλάσουμε την εικόνα της παράδοσης του κ. Κονιδάρη;

Όσο για το φαιδρό επιχείρημα της θρησκευτικής ελευθερίας, να μας πει αν πράγματι η χώρα μας είναι θρησκευτικά ελεύθερη ή όχι, και να ρωτήσουμε θρησκευτικές μειονότητες, όπως εθνικούς, καθολικούς, ευαγγελικούς, ιεχωβάδες, βουδιστές και μουσουλμάνους να μας πουν τη γνώμη τους και το τι έχουν πάθει μέχρι τώρα από το κοπάδι του κ. Κονιδάρη και γιατί χωρίς καμία λογική “θρησκευτικής ελευθερίας” πληρώνουν και πληρώνουμε το μαγαζί του και τον μισθό του, και του δίνουμε του κόσμου τις διευκολύνσεις. Αυτοί σαν θρησκεία της θρυλούμενης “Αγάπης” γιατί τις δέχονται;

Ο κ. Φίλης θεωρεί ότι μόνον αυτός (και όσοι φυσικά συμφωνούν μαζί του) κατέχει την απόλυτη αλήθεια και γι’ αυτό, όχι μόνο δεν μπαίνει στον κόπο να ρωτήσει ο ίδιος τους ασθενείς που νοσηλεύονται στο νοσοκομείο εάν επιθυμούν ή όχι τη μεταφορά του ιερού λειψάνου, αλλά, ουσιαστικά, διακωμωδεί την πίστη τους και απαξιώνει, ως ειδωλολατρική και διανοητικά ευτελή, την προσδοκία του θαύματος. Η λαϊκή θρησκευτικότητα και οι εκφάνσεις της αποτελούν για τον κ. Φίλη αμάρτημα μέγα, το οποίο μόνον οι «θυσίες» στον βωμό ενός δήθεν αριστερού αντικληρικαλισμού μπορούν να θεραπεύσουν.

Εδώ, ο κ. Κονιδάρης γίνεται και υποκριτής και διαστρεβλωτής του Λόγου και της Αλήθειας. Οι μόνοι που ισχυρίζονται ότι γνωρίζουν την απόλυτη αλήθεια, είναι οι θεϊστές και όχι οι ορθολογιστές που απαιτούν αποδείξεις από τους πρώτους. Ας πούμε, η θρησκεία του κ. Κονιδάρη θεωρεί ότι γνωρίζει την απόλυτη αλήθεια εξ αποκαλύψεως, επειδή σε κάποια βιβλία που αναφέρονται στην Εποχή του Χαλκού, κάποιος Εβραίος νομάς έγραψε ότι σε έναν πρόγονό του, του μίλησε ο ίδιος ο Ιεχωβάς αυτοπροσώπως (με την πλάτη), ή σε κάποια από τον ορυμαγδό των βιβλίων της εποχής των μεσσιανισμών του 1ου αιώνα κάποιοι ισχυρίζονται ότι ένας από τους δεκάδες εμφανισθέντες μεσσίες της εποχής, ήταν ο μοναδικός γιος του Ιεχωβά και έκανε κηρύγματα και θαύματα και είπε: “Όποιος δεν είναι μαζί μου

είναι εναντίον μου”.

Φυσικά δεν υπάρχει καμία απόδειξη για αυτά, όπως και για όλα τα μυθολογικά βιβλία, ότι κάτι από αυτά που λένε είναι αληθή αφού ήδη τα κείμενά τους έχουν χιλιάδες αντιφάσεις, ανακρίβειες, αναφέρουν αντιεπιστημονικές απόψεις, και τέλος έχει αποδειχθεί ότι αντιγράφονται προσθέτοντας και στρογγυλοποιώντας νοήματα, (διαβάστε για τον Σιναϊτικό Κώδικα).

Η ερώτηση της επιθυμίας των ασθενών είναι φαιδρή δικαιολογία, κανένα νοσοκομείο δεν πράττει ότι πράττει σύμφωνα με την επιθυμία των ασθενών, αλλά με αυτά που επιτάσσει η ιατρική επιστήμη και στην προκειμένη περίπτωση, ηρεμία και ησυχία, που διαταράχθηκε βάνουσα. Τέλος κανένας δεν θεώρησε αμάρτημα (αυτά είναι δικές τους ορολογίες) τον σκοταδισμό των πιστών, αλλά σίγουρα μπορεί να κατηγορήσει αυτούς που τον προκαλούν και τον επιτείνουν, όπως είναι ο κ. Κονιδάρης και η Εκκλησία του, αλλά και οι κυβερνήσεις, όπως η κυβέρνηση του κ. Φίλη που δεν κάνει κάτι για αυτό.

Οι άνθρωποι όλων των ηλικιών που, κατά χιλιάδες, συρρέουν στην Αγία Βαρβάρα και υπομονετικά περιμένουν ώρες πολλές για να προσκυνήσουν και επιλέγουν, στη μεγάλη τους πλειοψηφία, να αγοράζουν με τον οβολό τους, όχι κεριά για την Αγία, αλλά φάρμακα για τους συνανθρώπους μας, που ούτε αυτά έχουν την οικονομική δυνατότητα να προμηθευτούν, είναι, στη λογική του κ. Φίλη, άβουλο πόπολο στα χέρια πονηρών κληρικών που εμπορεύονται την ελπίδα. Όχι έλλογα όντα που επιλέγουν ελεύθερα να αναπτύσσουν τη θρησκευτική τους συνείδηση και να λατρεύουν τον Θεό με όποιον τρόπο αισθάνονται.

Άλλη μια υποκρισία των θεϊστών: “Η θρησκευτική συνείδηση είναι ελεύθερη επιλογή ελλόγων όντων”. Τι υποκρισία! Αν ήταν έτσι κύριε Κονιδάρη μου, γιατί σαν τρελοί θέλετε να ελέγχετε την διαπαιδαγώγηση των παιδιών στα σχολεία και τα βιβλία τους, ή την επιβολή του ομολογιακού θρησκευτικού μαθήματος; Γιατί να μην ενηλικιώνονται οι νέοι και να αποφασίζουν αν θέλουν να βαπτιστούν με την ελεύθερη τους βούληση για την οποία τόσο υποτίθεται κόπτεστε; Γιατί θέλετε να προβάλετε συνέχεια την πίστη σας, όπως ο έμπορος την πραμάτεια του; Γιατί ξέρετε καλά ότι το κοπάδι δημιουργείται από την ηλικία μηδέν. Αν ενηλικιωθεί και αποκτήσει σκέψη, τον χάσατε. Γιατί ξέρετε καλά ότι κανείς μας δεν επέλεξε να γίνει χριστιανός, καθολικός ή μουσουλμάνος, όλοι είμαστε αποτελέσματα

προσηλυτισμού από την κούνια μας πριν δομηθεί και λειτουργήσει η λογική διαδικασία, ήδη έχουν αποφασίσει κάποιοι άλλοι για εμάς τι θα πιστεύουμε, τι είναι θέσφατο και τι όχι. Αφήστε λοιπόν τις χαζομάρες περί έλλογων όντων που το βάλατε και στον τίτλο για να τονίσει τον ανορθολογισμό σας. (Διαβάστε επιπλέον «Προσηλυτισμός, νηπιοβαπτισμός και...“ελεύθερη βούληση”»).

Και οι συμπολίτες μας που νοσηλεύονται στον «Άγιο Σάββα» και δοκιμάζονται, διαλεγόμενοι με τον φόβο του θανάτου, απλά μελλοθάνατοι, για τους οποίους η επιστήμη έκανε ό,τι μπορούσε, απελπισμένοι που προσφεύγουν στην προσκύνηση των «ειδώλων». Όχι ψυχές που με την πίστη τους ζητούν ανακούφιση από τον πόνο και γαλήνη.

Αναρωτιέμαι, αν ο κ. Κονιδάρης γνωρίζει καλά τα της πίστης του. Δηλαδή αν κάποιος πιστεύει και περιμένει ένα θάύμα, πρέπει να πάει στην Εκκλησία για να προσευχηθεί στον θεό του, ή “ο Θεός είναι παντού” όπως λένε;

Αν θέλει να πάει ντε και καλά, σε μια εκκλησία, πρέπει να πάει σε συγκεκριμένη εκκλησία, ή την δουλειά την κάνει και το εκκλησάκι που έχει ο Άγιος Σάββας;

Η δράση του θεού σας σύμφωνα με την πίστη σας, γίνεται μόνο μέσα από τα περιφερόμενα οστά ή έχει και άλλους τρόπους;

Τελικά το σόου αυτό τι εξυπηρετεί, αν η απάντηση είναι όχι στις παραπάνω ερωτήσεις; Ανεβάζει τις πιθανότητες ή απλά βοηθάει στην αυθυποβολή; Γιατί υποτίθεται ένας θεός δεν θα ήθελε ειδικές ή πιθανολογικές συνθήκες αλλά ουσιαστικές, αν είναι θεός φυσικά. Το τι σημαίνει ουσιαστικές κάποιος θεολόγος (αν ο ίδιος δεν είναι), μπορεί να τον διαφωτίσει.

Αλήθεια, αυτή η προσέγγιση επιδιώκει να χαρακτηρίζεται προοδευτική και «προχωρημένη»; Ή μήπως «χρωματίζεται» από το πιο πυκνό σκοτάδι ενός ιδεολογικού μεσαίωνα, που επιχειρεί να κάψει στην πυρά του οτιδήποτε αντίθετο με τις παραδοχές του, οι οποίες, ούτε λίγο ούτε πολύ, συνιστούν ένα ιδιόμορφο «ευαγγέλιο»;

Άλλη μια διαστροφή των λέξεων και του Λόγου. Σύμφωνα με τον κ. Κονιδάρη η κριτική στον σκοταδισμό προέρχεται από τον ιδεολογικό μεσαίωνα. Είναι φοβερή η προσπάθεια που κάνουν οι χριστιανοί να αλλοιώνουν την έννοια των λέξεων. Ο Μεσαίωνας είναι αυτός που δημιουργήθηκε αμέσως μετά την πλήρη επικράτηση

(ξέρουμε πλέον πως) του χριστιανισμού στην Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, και έσπασε με την Αναγέννηση και τον Διαφωτισμό, με την επαναφορά του ορθού Λόγου και της Λογικής. Μεσαίωνας δεν είναι η κριτική της λατρείας αγνώστου προέλευσης οστών ή αμφίβολων θεών. Τέλος κανείς δεν απείλησε τον κ. Κονιδάρη να τον κάψει στην φωτιά· αυτά τα έκαναν οι θεϊστές όπως οι χριστιανοί ή αυτοί που τους αντέγραψαν (απολυταρχικά καθεστώτα).

Αυτή η τάση των χριστιανών όταν κάποιος εκφέρει μια ορθολογική άποψη, να παρομοιάζεται με αυτόν που θέλει να κάψει τους αντιπάλους του ή να λένε ότι τους βρίζει, όπως έκαναν οι χριστιανοί φυσικά, είναι εξοργιστική. Ποιος άραγε οδηγεί στον διχασμό; αυτός που επικαλείται την λογική ή αυτός που τον λογικό τον λέει φονιά, επειδή δεν έχει άλλα επιχειρήματα να τον αντικρούσει;

Καμία κοινωνία δεν προχωράει μπροστά, ιδιαίτερα σε συλλογικούς σχηματισμούς, όπως είναι η Ευρώπη, μηρυκάζοντας πολυκαιρισμένες καραμέλες ξένης κοπής και ευτελίζοντας δομικά στοιχεία της ταυτότητάς της. Το χώμα που πατάμε δεν το φτύνουμε και τις αρχές που συνθέτουν την ιδιοπροσωπία μας δεν τις αποκαθελώνουμε χάριν μιας ξεπερασμένης και βαθύτατα λαϊκιστικής ρητορικής. Πράγματα απλά για τους «πνευματικά καθυστερημένους» πιστούς, αλλά δυσνόητα για όσους προσκυνούν το μηδέν και απεχθάνονται το άπειρο.

Η ξανά επίκληση της παράδοσης είναι το ζητούμενο. Η λογική είναι: Ό,τι είναι παραδοσιακό είναι καλό. Άραγε και τα παραδοσιακότατα καρναβάλια που τόσο απεχθάνονται;

Δηλαδή σύμφωνα με τον κ. Κονιδάρη, επειδή μέχρι τώρα δεν υπήρχε η κριτική ή ο “ευτελισμός δομικών στοιχείων της ταυτότητας” μας προχωρούσαμε μπροστά;

Ποιό ακριβώς είναι το προχώρημα κ. Κονιδάρη; Μήπως όμως δεν προχωράμε καθόλου και σε αυτό συμβάλλει ο ανορθολογισμός που βασικά η Εκκλησία σας προβάλλει; Μήπως η βασική μας διαφορά με τον πολιτισμένο κόσμο είναι ότι εμείς δεν περάσαμε Αναγέννηση και Διαφωτισμό και αυτά είναι εισαγωγής, μήπως θα πρέπει να τα περάσουμε αν πράγματι θέλουμε να πάμε μπροστά αν αυτό είναι το ζητούμενο;

Αν και είμαι σίγουρος ότι κανένας από τους επαγγελματίες χριστιανούς, συμπεριλαμβανομένου του κ. Κονιδάρη, δεν ενδιαφέρεται για καμιά είδους πρόοδο για την οποία στο παρόν κόπτεται. Το ίνδαλμα τους δεν είναι η Δύση, η

δημοκρατία ή η πρόοδος, αλλά η επιστροφή στο θεοκρατικό και απολυταρχικό Βυζάντιο ή έστω στην ασφάλεια του Σουλτάνου.

Φιλίστωρ